Kings #2

Solomon's Reign as a Template for the Book of Kings

Rabbi Hayyim Angel KJ Rabbinic Scholar National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals hangel@jewishideas.org www.jewishideas.org

1. I Kings 11:11-13

¹¹And the LORD said to Solomon, "Because you are guilty of this—you have not kept My covenant and the laws which I enjoined upon you—I will tear the kingdom away from you and give it to one of your servants. ¹²But, for the sake of your father David, I will not do it in your lifetime; I will tear it away from your son. ¹³However, I will not tear away the whole kingdom; I will give your son one tribe, for the sake of My servant David and for the sake of Jerusalem which I have chosen."

מלכים אי יא:יא-יג

(יא) וַיֹּאמֶר ה׳ לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר הָיְתָה־זֹּאת עִפֶּדּ וְלֹא שָׁמֵרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתֵי אֲשֶׁר צִּוִּיתִי עֶלֶידְ קָרֹעַ אֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעֶלֶידְ וּנְתַתִּיהָ לְעַבְדֶּדְּ : (יב) אַדְ־בְּיָמֶידְּ לֹא אֶצֶשֶׂנָּה לְמַעַן דָּוִד אָבִידְּ מִיַּד בִּנְדְ אֶקְרָעָנָה : (יג) רַק אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרָע שָׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן לִבְנֶדְ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי :

2. <u>I Kings 12:13-16</u>

¹³The king answered the people harshly, ignoring the advice that the elders had given him. ¹⁴He spoke to them in accordance with the advice of the young men, and said, "My father made your yoke heavy, but I will add to your yoke; my father flogged you with whips, but I will flog you with scorpions." ¹⁵(The king did not listen to the people; for the LORD had brought it about in order to fulfill the promise that the LORD had made through Ahijah the Shilonite to Jeroboam son of Nebat.) ¹⁶When all Israel saw that the king had not listened to them, the people answered the king: "We have no portion in David, no share in Jesse's son! To your tents, O Israel! Now look to your own House, O David." So the Israelites returned to their homes.

מלכים אי יב:יג-טז

(יג) וַיַּעַן הַפֶּלֶדְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיִּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַוְּקַנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ: (יד) וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְּלָדִים לֵאמֹר אָבִי הִכְבִּיד אֶת־עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִפַּר אֶתְּכֶם בַּשׁוֹטִים וַאֲנִי אֲזַפֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים: (טוֹ) וְלֹא־שָׁמַע הַפֶּלֶדְ אֶל־הָעָם כִּיהָיְתָה סְבָּה מֵעִם ה׳ לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דְּבֶּר ה׳ בְּיַד אֲחִיָּה הַשִּׁילִנִי אֶל־יָרָבְעָם בָּן־נְבָט: (טוֹ) וַיִּרְא כָּלִישְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַפֶּלֶדְ אֲלֵיהֶם וַיָּשָׁבוּ הָעָם אֶת־הַפֶּלֶדְ דְּבָר לֵאמֹר מַה־לָנוֹ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶּרִישִׁי לְאֹהָלֶיךּ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בִיתְדְּ דְּוִד וַלֵּאֹד יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלֶיוֹ:

3. <u>I Kings 12:26-32</u>

²⁶Jeroboam said to himself, "Now the kingdom may well return to the House of David. ²⁷If these people still go up to offer sacrifices at the House of the LORD in Jerusalem, the heart of these people will turn back to their master, King Rehoboam of Judah; they will kill me and go back to King Rehoboam of Judah." ²⁸So the king took counsel and made two golden calves. He said to the people, "You have been going up to Jerusalem long enough. This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt!" ²⁹He set up one in Bethel and placed the other in Dan. ³⁰That proved to be a cause of guilt, for the people went to worship [the calf at Bethel and] the one at Dan. ³¹He also made cult places and appointed priests from the ranks of the people who were not of Levite descent. ³²He stationed at Bethel the priests of the shrines that he had appointed to sacrifice to the calves that he had made. And Jeroboam established a festival on the fifteenth day of the eighth month; in imitation of the festival in Judah, he established one at Bethel, and he ascended the altar [there].

מלכים אי יב:כו-לב

(כו) וַיֹּאמֶר יָרָבְעֶם בְּלָבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב הַפַּמְלֶכָה לְבֵית דָּוִד: (כז) אִם־יַצְלֶה הָעֶם הַזֶּה לַצְשׁוֹת זְבָחִים בְּבֵית־ה׳ בִּירוּשָׁלֵם וְשָׁב לֵב הָעֶם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנִיהֶם אֶל־רְחַבְעֶם מֶלֶדְ יְהוּדָה וַהַרְגֵנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעֶם מֶלֶדְ יִהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעֶם מֶלֶדְ יִשְּׁרָאֵל אֲשֶׁר (כח) וַיִּיָּעֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׁ שְׁנֵי עָגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלַהֶם רַב־לֶכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה **אֱלֹהֶי** יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֶם הְצֶלוּדְ מֵאֶרֶץ מִצְרִיִם: (כט) וַיִּשֶׁם אֶת־הָאֶחָד בְּבִית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נְתַן בְּדְן: (ל) וַיְהִי הַדָּבְר הַזֶּה לְחַבְּעִם הַעְּבוֹ לְנִים הְשָׁיֵר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי: וַיִּלְם לִבְּיִם הְאֶשֶׁר לִיבְּם חָג בַּחֹדָשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשְּׁה־עָשָּׁר יוֹם לַחֹדֶשׁ כָּחָג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּוְבָּחַ כֵּן עָשָׂה בְּבֵית־אֵל לְזָבֵּחַ לַעַנְלִים אֲשֶׁר־עַשָּׁה וְהָצֵמִיד בְּבֵית אֵל אֶת־כֹּהֵנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עַשְׂה:

4. II Kings 17:1-21

¹In the twelfth year of King Ahaz of Judah, Hoshea son of Elah became king over Israel in Samaria—for nine years. ²He did what was displeasing to the LORD, though not as much as the kings of Israel who preceded him... ⁶In the ninth year of Hoshea, the king of Assyria captured Samaria. He deported the Israelites to Assyria and settled them in Halah, at the [River] Habor, at the River Gozan, and in the towns of Media... ²¹For Israel broke away from the House of David, and they made Jeroboam son of Nebat king. Jeroboam caused Israel to stray from the LORD and to commit great sin.

מלכים בי יז :א-כג

(א) בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׁרֵה לְאָחָז מֶלֶדְ יְהוּדָה מָלַדְּ הוֹשֵׁע בֶּן־אֵלָה בְשׁמְרוֹן עַלֹיִשְׂרָאֵל תֵּשַׁע שָׁנִים : (ב) וַיַּעֵשׁ הָרַע בְּעֵינֵי ה׳ רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו :...(ו) בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁע לָכַד מֶלֶדְ־אֵשׁוּר אֶת־שׁמְרוֹן וַיָּגֶל אֶת־יִשְׁרָאֵל אֵשׁוּרָה וַיַּשֶּׁב אֹתָם בַּחְלֵח וּבְחָבוֹר נְהַר גּוֹזָן וְעָרִי מָדָי :...(כא) כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיַּמְלִיכוּ אֶת־יָרְבְעָם בֶּן־נְבָט <וידא> וַיַּדַּח יָרָבְעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי ה׳ וְהֶחֱטִיאָם חֲטָאָה גְדוֹלָה:

5. II Kings 21:10-13

¹⁰Therefore the LORD spoke through His servants the prophets: ¹¹"Because King Manasseh of Judah has done these abhorrent things—he has outdone in wickedness all that the Amorites did before his time—and because he led Judah to sin with his fetishes... ¹³I will apply to Jerusalem the measuring line of Samaria and the weights of the House of Ahab; I will wipe Jerusalem clean as one wipes a dish and turns it upside down."

<u>מלכים בי כא :י-יג</u>

(י) וַיְדַבֵּר הִי בְּיַד עֲבָדִיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: (יא) יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶדְּ יְהוּדָה הַתּּעֲבוֹת הָאֵלֶּה הֵרַע מִכּּל אֲשֶׁר עָשׂוֹּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטָא גַם אֶת יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו:...(יג) וְנָטִיתִי עַל יְרוּשָׁלַם אֵת קוּ שֹׁמְרוֹן וְאֶת אֲשֶׁר עָשׂוֹּ הָתָשְׁר לְפָנָיה : מִשְׁלֵּלֵת בִּית אַחָאָב וּמָחִיתִי אֶת יִרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת הַצֵּלַחַת מָחָה וְהַפַּדְּ עַל פָּנֵיהָ:

6. II Kings 22:8-11

⁸Then the high priest Hilkiah said to the scribe Shaphan, "I have found a scroll of the Teaching in the House of the LORD." And Hilkiah gave the scroll to Shaphan, who read it…¹⁰The scribe Shaphan also told the king, "The high priest Hilkiah has given me a scroll"; and Shaphan read it to the king. ¹¹When the king heard the words of the scroll of the Teaching, he rent his clothes.

מלכים בי כב:ח-יא

(ח) וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל־שָׁפָן הַסֹּפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי בְּבֵית ה׳ וַיִּתֵּן חִלְקִיָּה אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ ....(י) וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסֹּפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : (יא) וַיָּהִי בִּשָּׁמֹעַ הַמֵּלֶךְ אֶת־דָּבָרִי סֶפֵר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בָּגַדִיו :

7. <u>II Kings chapter 23</u>

²The king went up to the House of the LORD, together with all the men of Judah and all the inhabitants of Jerusalem, and the priests and prophets—all the people, young and old. And he read to them the entire text of the covenant scroll which had been found in the House of the LORD. ³The king stood by the pillar and solemnized the covenant before the LORD: that they would follow the LORD and observe His commandments, His injunctions, and His laws with all their heart and soul; that they would fulfill all the terms of this covenant as inscribed upon the scroll. And all the people entered into the covenant...

¹²And the king tore down the altars made by the kings of Judah on the roof by the upper chamber of Ahaz, and the altars made by Manasseh in the two courts of the House of the LORD. He removed them quickly from there and scattered their rubble in the Kidron Valley. ¹³The king also defiled the shrines facing Jerusalem, to the south of the Mount of the Destroyer, which King Solomon of Israel had built for Ashtoreth, the abomination of the Sidonians, for Chemosh, the abomination of Moab, and for Milcom, the detestable thing of the Ammonites. ¹⁴He shattered their pillars and cut down their sacred posts and covered their sites with human bones. ¹⁵As for the altar in Bethel [and] the shrine made by Jeroboam son of Nebat who caused Israel to sin—that altar, too, and the shrine as well, he tore down. He burned down the shrine and beat it to dust, and he burned the sacred post…

²⁵There was no king like him before who turned back to the LORD with all his heart and soul and might, in full accord with the Teaching of Moses; nor did any like him arise after him. ²⁶However, the LORD did not turn away from His awesome wrath which had blazed up against Judah because of all the things Manasseh did to vex Him.

מלכים בי פרק כג

(ב) וַיַּעַל הַמֶּלֶדְ בֵּית־ה׳ וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־לֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִתּוֹ וְהַכּּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָלּהָעָם לְמִקְּטֹן וְעַד־נָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית ה׳: (ג) וַיַּצְמֹד הַמֶּלֶדְּ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי ה׳ לָלֶכֶת אַחַר ה׳ וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתִיו וְאֶת־עֲדְוֹתִיו וְאֶת־חֻקּתִיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נָפֶשׁ לְהָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתָבִים עַל־הַפֶּפֶר הַזֶּה וַיַּצְמֹד כָּל־הָעָם בַּבְּרִית :...

(יב) וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל־הַגָּג עְלִיַת אָחָז אֲשֶׁר־עָשׁוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְּרוֹת בִּית־ה׳ נָתַץ הַמֶּלֶךְ וַיָּרָץ מִשְּׁם וְהִשְּׁלִידְּ אֶת־עֲבָּרָם אֶלֹינַחַל קִדְרוֹן: (יג) וְאֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עַלִּפְנֵי יְרוּשָׁלָם אֲשֶׁר מִימִין לְהַר־הַמֵּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְעַשְׁתּרֶת שִׁקּץ צִידֹנִים וְלִכְמוֹשׁ שִׁקָץ מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי־עַמּוֹן טִמֵּא הַמֶּלֶךְ: (יד) וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצְבוֹת וַיִּכְרֹת אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיְמְלֹם עַצְמוֹת אָדָם: (טוֹ) וְנֵם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם בָּן־נְבָּט נְיִמְלֵא אֶת־מְקוֹמְם עַצְמוֹת אָדָם: (טוֹ) וְנֵם אֶת־הַמִּזְבֵּח אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַבָּמָה הֲדָק לְעָפָּר וְשְׂרַף אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת־יִשְּרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּח הַהוּא וְאֶת־הַבָּמָה נָתָץ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַבָּמָה הֵדַק לְעָפָּר וְשְׂרַף אֲשֵׁרַה:...

(כה) וְכָמֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל ה׳ בְּכֶל לְבָבוֹ וּבְכֶל נַפְשׁוֹ וּבְכֶל מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא קָם כָּמֹהוּ : (כו) אַךְ לֹא שָׁב ה׳ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר חָרָה אַפּוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הָכָעִיסוֹ מִנֵשֵׁה :

8. <u>I Kings 9:4-8</u>

⁴As for you, if you walk before Me as your father David walked before Me, wholeheartedly and with uprightness, doing all that I have commanded you [and] keeping My laws and My rules, ⁵then I will establish your throne of kingship over Israel forever, as I promised your father David, saying, 'Your line on the throne of Israel shall never end.' ⁶[But] if you and your descendants turn away from Me and do not keep the commandments [and] the laws which I have set before you, and go and serve other gods and worship them, ⁷then I will sweep Israel off the land which I gave them; I will reject the House which I have consecrated to My name; and Israel shall become a proverb and a byword among all peoples. ⁸And as for this House, once so exalted, everyone passing by it shall be appalled and shall hiss. And when they ask, 'Why did the LORD do thus to the land and to this House?'..."

מלכים אי ט:ד-ח

(ד) וְאַתָּה אִם־תֵּלַדְּ לְפָנֵי כַּאֲשֶׁר הָלַדְ דָּוִד אָבִידְּ בְּתָם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לְעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִּוִּיתִידְּ חֻקֵּי וּמִשְׁפָּטִי תִּשְׁמֹר : (ה) וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּפֵא מֵמְלַכְתְּדְּ עַלִישְׁרָאֵל לְעֹלֶם כַּאֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי עַלֹדָוִד אָבִידְּ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְדְּ אִישׁ מֵעַל כִּפֵא יִשְׂרָאֵל : (ו) אִם־שׁוֹב תְּשָׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֻקֹּתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְהָם וֹחָלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחוֹיתֶם לָהֶם : (ז) וְהַכְרַתִּי אֶת־יִשְׁרָאֵל מְעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּשָׁר נְתַבִּי לָאָר וְלִשְׁנִינָה בְּלִיתְבר עָלָיו יִשֹּם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַלֹימֶה עָשָׂה הי כָּכָה לָאָרֶץ בְּלִיתְבר עָלָיו יִשֹּם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַלֹימֶה עָשָׂה הי כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת וִלַבַּיִת הַזָּה :

9. Jeremiah 31:28-29

²⁹In those days, they shall no longer say, "Parents have eaten sour grapes and children's teeth are blunted." ³⁰But every one shall die for his own sins: whosoever eats sour grapes, his teeth shall be blunted.

ירמיהו לא:כח-כט

ֹ(כח) בַּיָּמִים הָהֵם לֹא יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה : (כט) כִּי אִם אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כָּל הַאָדֶם הַאֹכֵל הַבֹּסֵר תִּקְהֵינָה שָׁנַּיו :

10. Jeremiah 4:23

I look at the earth, it is unformed and void; at the skies, and their light is gone.

<u>ירמיהו ד:כג</u>

ַרָאִיתִי אֶת הַאַרֶץ וָהָנָּה תֹהוּ וַבֹּהוּ וְאֶל הַשְּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם: